

KONEVITSA RY

JÄSENTIEDOTE 1/2016

**KONEVITSAN JUMALANÄIDIN IKONIN
ELÄMÄKERTAICONISTA SIVUILLA 6-8**

Jäsentiedote 1/2016 - Helmikuu 2016

3 Igumeni Aleksandrin pääsiäistervehdys	17 Konevitsapullaa leipomaan
4 Dostojevskiä ja vanhus Zosimaa etsimässä	18 Uspenian tsasounalla 1930-luvulla ja 20.7.2015
5 Vuoden 2016 vuosikokous Helsingissä	19 Konevitsa ry:n toimintakertomus 2015
5 Hallituksen uusi jäsen esittäytyy	22 Konevitsan luostarin toimet 2015
6 Konevitsan Jumalanäidin ikonin elämäkertakoni – pyhä sarjakuva	27 Toimintasuunnitelma 2016
9 Luostari viettää jälleenavaamisensa 25-vuotisjuhlaa	28 Kesän 2016 huippuhetkiä Konevitsassa
10 Pyhiinvaeltajien jouluiset seikkailut Konevitsassa	30 Vuoden 2016 jäsenmaksut ja juhluvuoden erikoistarjous
14 Muisteluja Konevitsa ry:ssä 2000-2016	31 Ilmoittautuminen Konevitsa ry:n talkooleirille

Seuraavaan tiedotteeseen 2/2016 otamme mielellämme juttuja Konevitsaan liittyvistä aiheista ja kokemuksista 20.8. mennessä osoitteeseen heijaa@saunalahti.fi .

Toimitus ja taitto Heikki Jääskeläinen.

Kopio Niini / Tyylipaino, Helsinki, 2016

KONEVITSA RY:N
HALLITUS 2016

Heikki Jääskeläinen,
puheenjohtaja

Soittajantie 3 L 85,
00420 Helsinki
045 8551885
heijaa@saunalahti.fi

Jarmo Ihalainen,
**sihteeri ja taloudenhoi-
taja**

Kauppakatu 19 C 18,
78200 Varkaus
040 747 5200
jarmo.ihalainen@ektenia.fi

Kirsi Fahler

Merivalkama 20 A 16,
02320 Espoo
040 744 6536
k.fahler@gmail.com

Anastasia Injushina

Suokalliontie 7,
01120 Västerskog
050 581 7972
anastasia.injushina@springlightmusic.com

Veikko Muuronen,
varapuheenjohtaja

Kivitaskunkatu 7,
53950 Lappeenranta
0400 865 814
veikko.muuronen@pp.inet.fi

Hannele Rannisto

Aunessalmenkatu 2,
34240 Kämmenniemi
040 700 9949
hannele.rannisto@kolumbus.fi

**Asta Rosenström-
Fortelius**

Punahilkantie 2 A 1,
00820 Helsinki
044 31 33 40
asta.rosenstrom@gmail.com

RAKKAAT VELJET JA SISARET!
KRISTUS NOUSI KUOLLEISTA!

Onnittelen teitä valoisan Kristuksen ylösnousemisen juhlan johdosta! Toivotan Ylösnoukseelta Kristukselta iloa!

Tänä vuonna Venäjän ja Suomen ortodoksisten kirkkojen pääsiäisjuhlien väli on yli kuukausi.

Mm. poliittisessa elämässä ovat ristiriidat, mielialat kärjistyneet. Kuitenkin jokainen ihminen haluaa elää harmonisessa maailmassa, jota eivät vihamielisyydet eivätkä epäluulot revii.

Me kaikki emme haaveile kulutusyhteiskunnasta, vaan rakentavasta yhteiskunnasta. Tällaisen yhteiskunnan ainoana mahdollisena perustana on ylösnoussut Kristus. Vahvistuen Hänessä, tukeutuen Häneen me kykenemme muuttamaan maailman paremmaksi.

Ei ole yksinkertaista kulkea Hänen viitoittamaansa tietä. Kuitenkin tie Kristuksen kanssa on ainoa, jolla meidät valaisee Hänen ylösnousemisensa pääsiäisvalo ja jolla meitä odottaa Vapahtajan armoitettu apu.

Auttakoon Jumala kaikkia meitä jättämään taaksemme pelon ja laiskuuden ja suuntaamaan toimintamme pelastusta kohti. Rukouksessani toivotan kaikille henkisiä ja ruumiillisia voimia ja ehtymätöntä Jumalan apua tekemisiinne.

TOTISESTI KRISTUS NOUSI!

Igumeni Aleksandr

Konevitsa ry:n hallitus Dostojevskin kotimuseon sisäänkäynnissä Kuznetsnyi-kujalla.

Dostojevskiä ja vanhus Zosimaa etsimässä

Pyhien Zosima Verkovskin ja Vasilisk Siperialaisen ikoni Konevitsan podvorissa Pietarissa.

Konevitsa ry:n hallitus on jo useana vuonna pitänyt vuoden ensimmäisen kokouksensa Pietarissa Zagorodnyi-kadulla Konevitsan

luostarin edustustossa, josta on vain muutama sata metriä F.M. Dostojevskin kotimuseoon Kuznetsnyi-kujalla.

F.M. Dostojevski eli tässä talossa vuodesta 1878 kuolemaansa 28.1.1881 asti. Kirjailijan työhuoneen pöytäkello on pysäytetty hänen kuolinaikaansa klo 20.38. Tämän pöydän ääressä hän kirjoitti ja osin saneli Karamazovin veljesten toista osaa, jota hän ei ehtinyt saada valmiiksi. Konevitsan podvorin esimies isä David kertoi F.M. Dostojevskin vierailleen aikanaan myös podvorissa.

Kirjallisuuden tutkijat ovat jäljittäneet Karamazovin veljesten henkilöiden esikuvia, joita ilmeisesti on ollut useita. Monet tutkijat ovat päätyneet siihen, että vanhus Zosiman yksi esikuva oli pappismunkki Zosima (Zakhary Vasilievits Verkhovsky 1767-1838). Zosima kilvoitteli vuodesta 1786 Konevitsan luostarissa yhdessä isä Vasiliskin kanssa. Vuonna 1800 he muuttivat Siperiaan, missä he elivät erakkoelämää 24 vuoden ajan, kunnes perustivat 1826 pienen luostarin Vereyskiin Moskovan oblastiin. Molemmat julistettiin pyhiksi vuonna 2000. (HJ)

Vuoden 2016 vuosikokous Helsingissä

Konevitsa ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidettiin 6. helmikuuta Studium Catholicumissa, dominikaanien kulttuurikeskuksessa Helsingin Kruununhaassa. Studium tarjosi ekumeeniset puitteet vuosikokoukselle. Onhan sen kappeli pyhitetty Olavi Pyhälle, idän ja lännen kirkon yhteiselle pyhälle.

Gaafikko ja ikonimaalari **Ulla Vaajakallio** piti vuosikokouksesitelmän maalaamastaan Konevitsan Jumalanäidin ikonin elämäkertakokouksesta, josta kerrotaan erikseen tässä tiedotteessa. Esitelmää kuulemassa oli myös Suomen ikonimaalarit ry:n jäseniä.

Konevitsa ry:n kunniajäsenen **Helena Pavinskij** toimi vuosikokouksen puheenjohtajana ja kunniajäsenen **Liisa Saarinen** sihteerinä. **Igumeni Aleksandr** toi terveiset Konevitsan luostarista ja sen veljiltä, jotka valmistautuvat luostarin toiminnan uudelleen aloittamisen 25-vuotisjuhliin.

Vuosikokous hyväksyi Konevitsa ry:n toimintakertomuksen vuodelta 2015 ja vuoden 2016 toimintasuunnitelman, jotka molemmat julkaistaan tässä tiedotteessa.

Hallituksen uudeksi jäseneksi vuosiksi 2016-2017 valittiin erovuorossa olleen **Marja Rautavan** jälkeen pianotaitelija **Anastasia Injushina** Sipoosta / Joroisista. Igumeni Aleksandr kiitti Marja Rautavaa vuosien yhteistyöstä Konevitsan luostarin hyväksi ja toivotti hänet jälleen tervetulleeksi talkoisiin ja pyhiinvaelluksille luostarisaaressa. Erovuoroisista **Asta Rosenström-Fortelius** ja **Jarmo Ihalainen** valittiin uudelleen. Hallituksessa jatkavat edelleen **Kirsi Fahler**, **Veikko Muuronen** ja **Hannele Rannisto**. Yhdistyksen puheenjohtajana jatkaa **Heikki Jääskeläinen**.

(HJ)

Hallituksen uusi jäsen esittäytyy

Olen **Anastasia Injushina**, pianisti, syntynyt Venäjällä, Suomessa olen asunut jo 25 vuotta.

Valmistuin Sibelius-Akatemiasta, voitin kansainvälisen pianokilpailun Münchenissä, jonka jälkeen konsertoin ympäri Eurooppaa. Sen jälkeen olin 10 vuotta Oopperatalolla töissä erilaisissa tehtävissä, baletissa, laulajien säestäjänä ja orkesterin solistina. Kuitenkin, lasten syntymän jälkeen päätin palata solistiksi ja konsertoida kuten olen tehnyt koko lapsuuteni ja nuoruuteni.

Ortodoksisuus on minulle elämä, olen juurtunut siihen myös sukuni kautta, sillä meidän perheessämme kautta linjan uskonto on ollut vahva osa elämää. Suvussa on pappeja, nunnia ja munkkeja.

Vuonna 2012 rakensimme mieheni kanssa pienen tsasounan Joroisiin. Se on myös tuonut elämäni paljon uusia tehtäviä, kesät kuluvat nyt vieraita vastaanottaessa. Hoidan kaikki muutkin tsasounaan ja jumalanpalveluksiin liittyvät asiat kellonsoitosta ja laulusta kahvitukseen. Toinen tärkeä harrastus on puutarhanhoito, sen kautta pääsen ihaillemaan ja näkemään täydellisyiden eri muotoja ja ylentää sydäntä kohti Luoja.

Ikonimaalari Ulla Vaajakallio piti Konevitsa ry:n vuosikokousesitelmän kulttuurikeskus Studium Catholicumissa 6.2.2016. Hänen maalaamansa Konevitsan Jumalanäidin elämäkertakoni on sijoitettu Pyhittäjä Herman Alaskalaisen kirkkoon Espoon Tapiolassa.

Konevitsan Jumalanäidin ikonin elämäkertakoni - pyhä sarjakuva

Elämäkertakoni esittää pyhän henkilön elämänvaiheita keskuskuvaa kiertävin pienkuvoin, ikään kuin sarjakuvana. Kuvien perustana ovat pyhien elämästä kertovat tekstit.

Elämäkertakoneja ovat mm. Pyhittäjä Serafim Sarovilaisen ja Pyhittäjä Herman Alaskalaisen elämäkertakonit. Moniin Jumalanäidin ikoneihin on lisätty kuvasarjat Jumalansynnyttäjän elämäkerran tapahtumista.

Harvinaisempia ovat ikonien elämäkertakonit, vaikka ikoneillakin on historiansa. Joistakin tiedetään, missä ne on maalattu, mistä on saatu esikuvia, millaisia tapahtumissa ne ovat olleet mukana ja mitä ihmeitä niiden äärellä ja vaikutuksesta on tapahtunut.

- Kun Suomen Ikonimaalarit ry valmistautui kymmenvuotisjuhlaansa vuonna 1986, määräsi energinen yhdistyksen puheenjohtaja **Aune Jääskinen**, että **Tuula Murtola**

maalaa Pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen elämäkertakonin ja minä Konevitsalaisen Jumalanäidin elämäkertakonin, kertoi ikonimaalari **Ulla Vaajakallio** vuosikokousesitelmässään.

Pyhittäjä Arsenin elämäkertakoni on lahjoitettu Konevitsan luostarille 1992 ja Konevitsan Jumalanäidin elämäkertakoni Tapiolan Kellomuseosta saatuun väliaikaiseen ortodoksien jumalanpalvelustilaan. Nyt ikoni on Tapiolassa Pyhittäjä Herman Alaskalaisen kirkossa, jonka ikonostaasin maalaamiseen Ulla Vaajakallio osallistui vuosina 1998-2008.

- Maalaamani elämäkertakonin lähtökohtana on Jumalanäidin ikonin maalaaminen Athos-vuorella. Kyseessä on luomani fantasiakuva, jonka tapahtumien esitys perustuu Aune Jääskisen väitöskirjatietoihin ja hänen ohjaukseensa.

- Jumalanäidin ikonin lähtökohtana on Sterbinin diptyyppi, kaksoisikoni, jota

Yläriivi: Jumalanäidin ikoni maalataan Athoksella – Igumeni Johannes luovuttaa Jumalanäidin ikonin P. Arsenille Athoksella 1392 – Pyhittäjä Arseni purjehtii Laatokalla – Pyhittäjä Arseni karkottaa pahat henget Hepokivestä Konevitsassa – P. Arseni saa unessa ohjeen uuden luostarin rakentamisesta tulvan jälkeen

Vasen pystyriivi: P. Eufemi Novgorodin arkkipiispa tervehtii Konevitsan Jumalanäidin ikonia – Konevitsan luostarin pelastuminen ruotsalaisten hyökkäykseltä 9. heinäkuuta 1576 – Torppari Dimitri otetaan luostariin 1688

Oikea pystyriivi: Jumalan ihme sokealle – Konevitsan munkit pakenevat Derevjenitsan luostariin – Konevitsan Jumalanäidin ikoni restauroidaan Pietarissa 1799

Alarivi: Ristisaatto Konevitsassa – Konevitsan Jumalanäidin ikoni luostarin kirkossa – Konevitsan veljestö jättää luostarin talvisodan päätyttyä 13. maaliskuuta 1940 – Luostarin pelastuminen tulipalolta Keiteleen Hiekassa – Konevitsan Jumalanäidin ikoni Uudessa Valamossa Heinävedellä

Ulla Vaajakallio

säilytetään Roomassa Museo di Palazzo Veneziaassa. 1300-luvun ikonin asettelu on yhdenmukainen Konevitsan Jumalanäidin ikonin kanssa. Erityisesti huomio kiinnittyy Jeesus-lapsen pään muotoon ja lintuun hänen kädessään. Lukuisista kyyhkysikoneista Konevitsalainen on tullut kuuluisimmaksi.

Seuraavissa kuvissa Pyhittäjä Arseni lähtee matkalle Jumalanäidin ikonin kanssa Athokselta Volhova-jokea pitkin Laatokan Konevitsaan.

- Pahojen henkien karkottamista kuvatesani laitoin enkelin kannattamaan Jumalanäidin ikonia. Aune Jääskinen tosin sanoi minulle, että älä sie laita siihen mittään romantiikkaa. Hän halusi karsia yksityiskoh-
tia ja rönsyjä. Tämä enkelikin oli hänen mielestään liikaa.

Tuula Murtola kuvasi samoja tapahtumia Arsenin näkökulmasta, Ulla Vaajakallio Jumalanäidin ikoni keskuksena. Yksityiskohdissaan samojen aiheiden kuvaus voi vaihdellakin.

- Jumalanäidin ikonin vaikuttamista ihmeistä olisi saanut vaikka kuinka monta kuvaa. Aune Jääskisen kanssa päädyimme sokeaan mieheen, jota Arseni oli kehottanut kääntymään Jumalanäidin puoleen. Kuvassa pieni tyttö on tuonut vaarinsa rukoilemaan ikonin ääreen.

Yksi kuva kertoo, kuinka torppari Dimitri hakee turvaa luostarista. Hän tuo mukanaan hevosensa ja rahapussinsa. Niitä vastaan hän sai turvan vanhoille päivilleen.

Pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen elämäkerta-ikonin. Tuula Murtola 1986.

Konevitsan veljestön kanssa Jumalanäidin ikoni on kokenut monia sotia. Sodista Ulla Vaajakallio on ottanut kuvitukseensa vain joitakin. Yksi kuva esittää, kuinka luostari puolustautuu ruotsalaisia vastaan 9.7.1576. Toisessa sotakuvassa veljestö pakenee ikonin kanssa Novgorodiin Derevjanitsan luostariin vuonna 1610.

Oikean pystyriivin toiseksi alimmassa kuvassa ikonia restauroidaan Pietarissa 1799, jolloin siitä tehtiin myös useita kopioita. Ikoni sai hopeisen riisan. Tuolloin ikoni palasi kotisaarelleen miltei 200 vuoden poissaolon jälkeen.

Konevitsan Jumalanäidin ikonin elämäkertaikonin alarivi kertoo tapahtumista 1799-1977.

- Alarivin kuvituksessa olen jo voinut käyttää apunani valokuvia Konevitsan saarelta, Hiekan tilalta Keiteleeltä ja Valamosta Heinävedeltä. Valokuvan mukaan maalasin ikonin sijoitettuna alakirkkoon sitä varten rakennettuun kiotakaappiin, jollaisia on tapana rakentaa arvostetuille ikoneille, kertoo Ulla Vaajakallio.

Talvisodan viimeisenä päivänä 13.3.1940 veljestö joutui jättämään Konevitsan. Pappismunkki Maxim kantaa riisalla peitettyä Jumalanäidin ikonia. Pappismunkki Maxim on kuvattu ikonin kanssa myös Hiekan tilalla käymässä tulta päin Jumalanäidin ikonin kanssa. Tuli tuuli, joka käänsi tulen suunnan rakennuksista pois.

- Näissä kahdessa kuvassa olen maalannut ikoniin talvisia puita ja lunta. Nämä eivät ole kovin yleisiä aiheita ikonimaalauksessa. Esikuviaakaan ei juuri ole, Olen näissä tuonut esiin oman näkemykseni, sanoo Ulla Vaajakallio.

Kun Konevitsan Jumalanäidin ikonin elämäkertaikonin kuvasarja alkaa ikonin maalamisesta Athoksella, se päättyy Uuden Valamon luostariin Heinävedellä, kun ikoni siirrettiin vanhasta kirkosta 5.7.1977 vihittyyn uuteen Kristuksen kirkastumisen kirkkoon.

Konevitsan Jumalanäidin elämäkertaikonin kuten myös Pyhittäjä Arsenin elämäkertaikonin oheislukemistoksi voi suositella akatistosta Konevitsan Jumalanäidin ikonille ja akatistosta Pyhittäjä Arsenille Konevitsan ihmeidentekijälle. (HJ)

(1393) 1991-2016

Luostari viettää jälleenavaamisensa 25-vuotisjuhlaa

Tämän vuoden toukokuun 28. päivänä tulee kuluneeksi 25 vuotta siitä, kun Konevitsan Jumalanäidin syntymän luostarissa alkoi uusi elämä. Tämä on vain pieni osanen luostarin yli 600-vuotisessa historiassa. Munkit tulivat tuolloin kolmannen kerran Konevitsan saarelle tarkoituksenaan jatkaa pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen siellä aloittamaa työtä.

On ihmeellistä, miten vuonna 1393 Konevitsaan saapunut tavallinen ihminen muutti saaren elämää, lähialueiden elämää ja varmaankin jokaisen ihmisen elämää, joka tänäkin päivänä astuu tälle maalle.

Me pyrimme siihen, että meillä säilyisi tärkein - kristillisen rakkauden henki, jonka luostarin perustaja loi ja jonka me kaikki tunnemme. Siksi voimme rohkeasti sanoa, että tärkein, mikä on uudelleen luotu kuluneen neljännesvuosisadan aikana, on luostarin veljestö. Olkoon se vähälukuinen, mutta se elää rakkauden ilmapiirissä, ei vain sisäisen, vaan myös ulkoisen, näkyvän, joka vetää puoleensa monilukuisia vieraita ja pyhiinvaeltajia.

Voidaan pitkään luetella kaikkea sitä, mitä on tehty, elvytetty uudelleen, parannettu

kuluneina vuosina ja kuitenkin unohtaa jotakin tärkeitä. Jos on tarvetta katsoa kokonaisuutta, katsokaa Konevitsa ry:n Jäsentiedotteita tai käykää museossamme! Nyt haluaisimme muistaa vain kaikkein tärkeimmän: kristillisen rakkauden hengen.

Kun luostarin olemassaolosta oli kulunut 620 vuotta vuonna 2013, merkinä sen historian arvostamisesta Konevitsan luostarin hengelliseksi esimieheksi nousi ensimmäistä kertaa uudelleen muodostetun Viipurin ja Priozerskin hiippakunnan piispa, korkeasti siunattu piispa Ignatij.

Luostarin Priozerskin podvorje muutettiin Priozerskin kaupungin (entinen Käkisalmi) katedraaliksi. Pietarin podvorje kehittyi edelleen. Rakennuksen ylle on rakennettu kupoli, on hankittu kirkonkellot, ja talon pätyyn asetettu mosaiikista valmistettu Konevitsalaisen Jumalanäidin ikoni.

Kahden vuoden ajan on uudistettu vuonna 1993 lahjaksi saatua Konevitsa-laivaa. Toivomme, että luostarin uudelleensyntymisen juhlapäivänä matkustajat voivat astua sen kannelle. Ilman laivaa on vaikeata toteuttaa tulevaisuuden suunnitelmiamme, joiden joukossa on pääkirkon yläkirkon remontin aloittaminen ja Valkoisen kihhotellin kunnostaminen. Toivomme, että ystävämme rukoilevat lakkaamatta puolestamme.

Tässä yhteydessä haluaisimme esittää kiitoksemme kaikille suomalaisille työtovereillemme ja ystävillemme jotka jatkuvasti tukevat meitä sekä rukouksin että aineellisesti. Erityinen kiitos Konevitsa ry:lle, joka sekin viettää tämän vuoden lopussa 25-vuotisjuhlaansa.

Konevitsan luostari on aina iloinen nähdesään sekä vanhoja että uusia ystäviä. Kahden vuoden kuluttua, vuonna 2018, luostari täyttää 625 vuotta. Toivomme, että me kaikki yhdessä voimme arvollisesti valmistautua tuohon iloiseen tapahtumaan ja juhallisesti viettää sitä.

Igumeni Aleksandr

Seikkailun alkaessa väylä Sortanlahdesta oli selvä.

Pyhiinvaeltajien jouluiset seikkailut Konevitsassa

Olimme perheen kanssa Pietarissa heti uudenvuoden jälkeen, perheeni lähti kotiin ja minä jäin odottamaan Konevitsa ry:n kokousta, joka oli määrä pitää 9. tammikuuta. Joulu oli tulossa ja ajattelin, että paras tapa juhlistä on mennä luostariin, viettää viimeiset paastopäivät siellä, rukoilla luostarin kirkossa ja nauttia saaren rauhasta.

Isä Aleksandr toivotti minut tervetulleeksi ja 5. tammikuuta lähdimme Pietarista kohti Sortanlahtea. Meitä oli noin 25 pyhiinvaeltajaa. Pakkanen kiristyi ja hieman epäilinkin miten ylitämme Laatokan. Olin kuullut, että muutama päivä sitten lahti oli ollut jo jäässä.

Kun tulimme Sortanlahteen, siellä kuitenkin odotti vanha rautainen kalastusvene. Jää oli vielä sen verran pehmeää, että ongelmitta pääsimme liikkeelle kohti saarta. Luulisin, ettei moni ole tehnyt venematkaa 20 asteen pakkasessa, ainakin oletan ettei se ole ihan tavanomainen juttu. Kansi oli täysin jäässä ja kaiteilla roikkui valtavia jääpuikkoja. Väki lämmitteli pimeässä ruumassa.

Ruuman pimeydessä kyselin kokeneilta, että mitenkäs päästään takaisin. Kaikki sanoivat yhteen ääneen että sellaista ei vielä tapahtunut ettei isä Aleksandr olisi keksinyt kyytiä maihin. Rauhoituin ja menin kannelle ihmetelemään jäistä Laatokkaa. Kohta hyisessä sumussa alkoivat näkyä saaren ääriviivat. Laiturilla odotti isä Aleksandr lämmin sotilas-takki päällään ja isä Svjatoslav muoviset rantatossut jalassaan, pelkkä villapaita päällään.

”Tervetuloa saareen, toverit Antarktiksien tutkijat!”, tervehtii isä Aleksandr ja maihinousu alkoi purevan pakkasen vauhdittamana. Kohta kaikkien rakastama Irina Mihailovna jo keitti teetä ja kahvia meille kaikille igumenin keittiössä ja punaiset nenät saivat vähitellen takaisin luonnollisen sävynsä. Ilta jatkui jumalanpalveluksella ja illallisella, kuten aina.

Seuraava päivä oli jouluaatto, joten menimme hyvissä ajoin nukkumaan, naisten ”asuntola” oli järjestetty piispan asunnolle. Sain kunnian nukkua Esipaimenen sängyllä läpi-

kulkuhuoneessa, iloisena puolena oli mukavuuksien läheisyys ja varjopuolena läpikulku niille samoille mukavuuksille. Joskin kylpyhuoneessa oli ehkä korkeintaan +13 astetta, joten suihkuttamiset ja pitkät aamuseremoniat saivat odottaa kotiinpaluuta.

Seuraava aamu alkoi Basileos Suuren liturgialla, kanttori Andrei ja isä Aleksandr lauloivat, isä Varahiil toimitti. Tunnelma oli korkealla. Päivä meni kirkkoa koristellessa ja muissa kuuliaisuustehtävissä, ruokaa otettiin todella kevyesti, teen jälkeen klo 20 kaikki menivät lepäämään ennen yöllistä palvelusta. Klo 22.45 alkoivat kellot soida ja väki kerääntyä kirkkoon. Veljet olivat lämmittäneet kirkon puu-uunin niin kuumaksi että ulkovaatteet pystyi ottamaan pois, vaikka ulkona oli -23. Isä Vladimir kiiti yhtenäen ohi, kun valot sammuiivat ja tuohukset piti puhaltaa pois ja taas sytyttää.

Palvelus oli koskettava, ajattelin että tässä kirkossa ei ole ketään sattumalta, vaan kaikki me olemme kerääntyneet juhlimaan ihmiskunnan Pelastajan syntymää, kaikki olemme odottaneet tätä päivää ja nyt se koittaa. Yöllisen palveluksen jälkeen, noin klo 3.00 isä Aleksandr komensi meitä ripeästi ulos katsomaan ilotulitusta. Keskellä talvista maisemaa, huurteisia puita, valkeita lumikinoksia ilotulitus oli kaunis näky! Joskin varmaan moni ehkä toivoi siitä huolimatta sen päättyvän nopeasti, sillä pakkasta oli jo lähempänä -30. Juhla-aterian jälkeen jäimme vielä tyttöjen kanssa tiskaamaan hetkeksi trapesan keittiöön, ja muu väki siirtyi nukkumaan.

Seuraavana aamuna koitti lähtö. Isä Aleksandr oli ensimmäisenä hereillä antamassa energisesti ohjeita ja väki pakkasi. Mietimme miten ylitämme järven, sillä se on varmasti jään peitossa mutta että jää on kuitenkin vielä liian ohut kantaakseen kulkijoita.

Ensimmäinen joukko komennettiin rannalle ja siellä yritettiin saada veneet vesille. Katsoin

lähtevien selkään ja rehellisesti sanoen vatsassa alkoi hieman kiertää. Lämpötila oli -27, rannalla tuuli voimakkaasti pohjoisesta ja Laatokasta nousi hyöry, jonka läpi ei näkynyt mitään. Miehet ilmestyivät pian parrat valkoisina ja jalat kastuneena, ja ilmoittivat että veneretki on tältä päivältä peruttu, sillä jäätä on joka puolella. Huokasin helpotuksesta ja ajattelin että tuo ei olisi ollut varmaankaan veneretkistäni se miellyttävin, saati sitten turvallisin. Palasimme takaisin ja juuri pakattuja tavaroita levitettiin taas entiseen tapaan, makuupussit joutuivat samoille sängyille.

Muutaman tunnin kuluttua olimme iltapalveluksessa ja ruokailun jälkeen igumeni järjesti meille pyhiinvaeltajille jouluillallisen omissa tiloissaan, missä pääsin vähän soittamaan vieraille pianoa lievittääkseni huolta ja väsymystä, joka oli kerääntynyt päivän aikana.

Seuraavana aamuna palveluksen jälkeen kuulumme, että tänään meidät hakee Poikkeustilanteen yksikkö Priozerskista, joka lähettää ilmatyynyaluksen meitä pelastamaan. Pian kävi taas käsky pakata ja olla valmiina piispan vastaanottohuoneessa. Kuuliaisesti teimme näin, taas makuupussit laitettiin rullalle ja eilen levityt tavarat lensivät laukkuihin, ja me menimme toiveikkaina odottamaan. Isä Aleksandr jakoi väen ryhmiin ja tällä kerta olin ensimmäisten joukossa.

Tunnin tai puolentoista kuluttua vastarannalta kuului ilmatyynyaluksen ääni, se kuuluu nimittäin monen kilometrin päähän, koska aluksessa on lentokonemoottori. Olimme lähtövalmiina hyisen Laatokan rannalla, seuraamme sama tuuli, kireä pakkanen ja sumu. Hetken kuluttua moottorin ääni hiljeni. Sitten kuului soitto, pelastusyksikön miehet ilmoittivat että alus jäätyy ja Laatokan ylitys on nyt mahdoton. Ja arvatkaa mitä? Menimme taas avaamaan laukkuja ja makuupussit palasivat samoille paikoille. Odotus ja jännitys veivät kaikki voimat. Iltapalveluksen jälkeen väki meni hiljaisena nukkumaan.

Joulun viettäjät Jumalanäidin syntymälle pyhitetyn kirkon lämmössä. Kumarrusristi otti vastaan Laatokan kylmän kosteuden.

Igumeni Aleksandr otti vastaan priozerskiläisen kalastaja-aluksen, todellisen pelastusvene.

Seuraavana aamuna Kazanin skiitalla oli liturgia, ja oli helppo arvata että pyhiinvaeltajat pyysivät Herralta apua tämänpäiväisiin tarpeisiin. Tuntui siltä että kaikki vaihtoehdot oli koettu, kaikilta tahoilta oli jo kysytty apua, pakkasen vain kiristyi kiristymistään ja sumu paksuuntui. Kyselin muilta, mikä on tämän päivän ajoneuvo, jolla meidän on määrä lähteä saaresta. Kukaan ei osannut vastata.

Jäin hetkeksi skiitalle ja puolenpäivän jälkeen kuului taas soitto, isä Aleksandr pyysi kiireesti tulemaan luostarin puolelle: kohta on "lähtö". Millä se lähtö olisi, ei ollut aavistustakaan. Juoksujalkaa tulini piispan asunnolle ja löysin sieltä jo puetun ja täysin valmiin joukon matkalaisia. Taas tavarat lensivät laukuun, tällä kerta jalka ja käsi osallistuivat pakkaamiseen tasapuolisesti painaen tavaroita mahdollisimman tiiviiseen muotoon mahdollisimman lyhyessä ajassa. Aiempien päivien harjoittelun jälkeen pakkaaminen vei noin 1,5 minuuttia, jonka jälkeen lähdimme kiireesti rannalle.

Aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta ja horisontissa lipui kalastusalus kohti saarta.

Otimme kuvia koko extreem-pyhiinvaellusjoukosta, kiitimme isiä huolenpidosta ja kohta kuului murtuvan jään ääni, laiva rantautui ja aloimme iloisesti heittää tavaroita miehistön käsiin. Alus näytti arktiselta tutkimusalukselta, jollaisen olen joskus nähnyt kuvissa ja dokumenttielokuvissa. Valtavia jääpuikkoja oli joka puolella, myös kaiteissa ja köysissä. Kansi oli täysin jäässä.

Laivan etuosassa oli valtavia altaita, jotka olivat täynnä kalaa. Meidän paikkamme oli pieni alue takakannella, jonne siirryimme liukastellen. Olimme niin onnellisia siitä, että matkanteko oli sittenkin päässyt alkuun, emme välittäneet, vaikka ehkä joutuisimme seisomaan kolme tuntia pakkasessa jäisellä kannella. Kuitenkin pian miehet antoivat meille käyttöön lämpimän hytin, ja koska se oli tarkoitettu neljälle, kävimme siellä muutamassa vuorossa lämmittelemässä.

Talvinen Konevitsa auringon valossa oli unohdettoman näky! Ja se kaunis näky vähitellen loittoni ja kohta ei näkynyt muuta kuin vettä ja jäätä.

Teksti Anastasia Injushina. Kuvat Anna Voskresenskaja

Luontoretellä Kazanin skiitan niityllä.

Muisteluja Konevitsa ry:ssä 2000-2016

Kuulin kesällä 1991, että luostariin otetaan talkoolaisia

Talkoisiin kuitenkin pääsin vasta yhdeksän vuoden kuluttua. Ensimmäinen leiri oli vaikuttava, tuli melkein kulttuurishokki. Ihmettelin rauhaa ja hiljaisuutta. Koiratkaan eivät juosseet ja hevonen ja lehmä kulkivat vapaina peräkkäin. Söimme vaatimatonta ruokaa lusikalla ja sääntöjen mukaan. Asuminen viiden hengen huoneessa ihmetytti, sängyn patjakin ulottui lähes lattiaan. Osa leiriläisistä asui valkoisen hotellin kosteissa huoneissa.

Talkootöissä päivät vierähtivät hauskasti ja hikisesti. Puhdistimme veljestön hautausmaata saastuneesta maa-aineksesta. Lapiroimme suoravartisilla rautalapioilla maata hetekan pohjan päälle ja hytkytimme puhtaan hiekan maahan. Keräsimme luut talteen. Mielikuvitus sai siivet kuvitellessamme luitten alkuperää. Munkki Serafin kävi tarkastamassa työmme tuloksia.

Sotaväeltä jäänyttä kamaa keräilimme ilta-kävelyillä kotiinvietäväksi. Minä toin kivien lisäksi ”kynttilänjalan.”

Valkoisessa hotellissa oli kahvila, jota hoiti elämäniloinen ja optimismia pursuava Zinaida Minina. Yksinkertaisissa oloissa hän loihti meille

mm. kukilla koristeltuja ihania voileipiä. Hän myös synnytti kahvihetkiimme upean tunnelman, välillä vislaten ja pyörähdellen kuin tanssijatar.

Galina, puutarhuri, asui valkoisenhotellin toisessa kerroksessa säilyttäen huoneessaan hänelle tärkeitä ja arvokkaita työkalut. Aamuisin hän tuli kolistellen kottikärriensä kanssa alas aloittamaan töitään.

Leirin päättyessä satamaan kokoontuivat lähes kaikki luostarin asukkaat saattamaan. Huivit heiluivat pitkään niin laivassa kuin rannalla ja me lähtijät lauloimme jäähyväisiksi ”Suloisessa Suomessamme, oisko maata armaanpaa”

Ensimmäisen leirin jälkeen tiesin palaavani saarelle uudestaan. Olenkin lähes joka kesä käynyt siellä vähintään kerran. En osaa sanoa mikä minua luostarisaaressa eniten puhuttelee. Siellä tunnen olevani Korkeimman suojassa.

Vuosien mittaan olen kertonut kymmenille ihmisille luostarikokemuksistani. Melko usein minulta kysytäänkin: ”Vieläkö sinä käyt siellä... Venäjällä?”

Zinaidan "kahvilassa" 27.7.2000.

Heinätöissä Valkoisen hotellin edustalla.

Talvisin neuloin vaihtelevalla menestyksellä villapeittoja ja näin elin jo mielessäni tulevaa kesää. Kymmenvuotisvalokuvanäyttely tuli Varkauteen 2003. Kokosimme sen pääkirjastoon. Hautausmaata puhdistaessani olin löytänyt metallisen reijitetyn levyn, jonka mallilla leivoin avajaisiin ”Konevitsapullaa.” Ks. ohjetta seuraavalla sivulla.

Pyhiinvaellusmatkan jälkeen Varkauden Tiis-taiseuran mummit halusivat pitää piirakanleivontatalkoot ja lahjoittaa tuoton luostarin uusien sänkyjen hankintaan. Ystäväni Aune ei oikein luottanut, että seuraavana kesänä olisi punaisessa hotellissa jo uudet sängyt, siksi hän ottikin seuraavalla matkalla oman retkisänkynsä mukaan. Sänky palveli häntä vielä kolmantenakin kesänä!

On ollut antoisaa koota ryhmiä pyhiinvaellukselle. Muurosen Veikon kyydissä on matkanteko ollut turvallista. Jokaiselta matkalta on jäänyt paljon muistoja. Laatokan laineet ovat usein aiheuttaneet jännitystä. Eräänkin kerran Anja putosi veteen tartuttuaan tukevaan vaijeriin, jonka toinen pää olikin irti. Joskus ei heti päästy saarelle sumun tai kovan tuulen takia, mutta Veikon avulla löysimme kuitenkin aina yöpymispaikan.

Ihanien ihmisten kohtaaminen on tuonut rikkautta elämäni ja vaikka ei aina ole ollut yhteistä kieltä, siitä huolimatta tuntuu, että olemme ymmärtäneet toisiamme.

Talkootyössä olen saanut tehdä käsin kotoisia töitä, kasvimaalla, heinäpellolla, kalanperkauksessa, marjankeruuissa. Se on vienyt minut muistoissa lapsuuteen. Luonto on tarjonnut ekstriimiä, Laatokan kylmää vettä, vaahtopäitä aaltoja ja kovia ukkosia.

Yhdistyksen hallituksen jäseneksi tulin vuonna 2002.

Oleellinen osa hallituksen työskentelyä ovat olleet kokousmatkat. Olen saanut tutustua moniin mielenkiintoisiin paikkoihin. Eläkeläiselle tällainen

työskentelytapa on sopinut, mutta työelämässä oleville hallitukseen kuulumisen vaatii erikoisjärjestelyjä, eikä aina onnistukaan. Kokouksissa on mukana yleensä luostarin johtaja ja puheet käännetään venäjäksi / suomeksi. Olemme saaneet seurata luostarin arkipäivää aitiopaikalta.

Vuosittaiset tapahtumat (Luostarin toimet) on kirjannut Helena Pavinskij jäsentiedotteeseen pian 25 vuoden ajan. Näin on koottu iso tietopaketti Konevitsan luostarin jälleerakentamisesta.

Perinteinen tapa tehdä Konevitsan luostaria tunnetuksi on ollut järjestää Konevitsa-iltoja eri puolilla maata. Uutena ideana tuli ehdotus osallistumisesta Ravintolapäivään. Kirkkojen pihapiirissä tarjottaisiin seljankaa tai bortchkeittoa piiraiden kera. Ajatuksena se tuntuu kiinnostavalta.

Yhdistyksen tärkeimpänä toimintana pidän isoa talkooleiriä ja jäsenmatkoja. Leirejä on ollut yhdistyksen toiminnan alusta saakka. Uskollisimmat leiriläiset ovat olleet mukana parinkymmenen vuoden ajan. Se osoittaa luostaria kohtaan todellista sitoutumista ja rakkautta. Kesäisin suomalaiset ovat saaneet monenlaista hyödyllistä aikaa.

Palvelukset kirkossa ovat vaikuttavia. Kuinka liikuttavalta tuntuukaan, kun kuulee liturgiassa laulettavan suomen kielellä ”Herra armahda, Herra armahda!”

Jos en olisi löytänyt tietä Konevitsan luostariin, paljon hyviä asioita olisi jäänyt tapahtumatta ja tärkeitä kohtaamisia syntymättä.

Piispa Arsenin sanoin: ”Varmaa on, että pyhittäjäisiä Arseni vaikutti omana aikanaan ympäristöönsä ja vaikuttaa nykyäänkin yli Konevitsan luostarin muurien.”

Marja Rautava

Konevitsapullaa leipomaan

Marja Rautava kertoi jäsentiedotteessamme 1/2003 luostarin leipomossa työskennelleestä Katjasta ja hänen maittavista pikkupullistaan. Silloiset talkooleiriläiset keksivät yhdistää Katjan reseptin ja luostarin hautausmaalta löytyneen metallilevyn kuvion Konevitsan pullaksi.

Tämän idean mukaista pullaa tarjoihti ensimmäisen kerran Varkaudessa kevättalvella 2002. Tuotekehittely jatkui ja Marja saattoi paljastaa, että taikina valmistui seuraavista aineista:

2,5 dl vettä tai maitoa

25 g hiivaa

1 muna

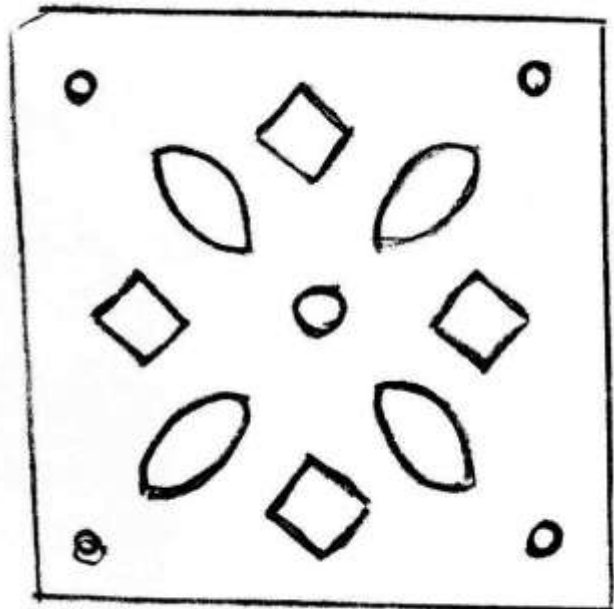
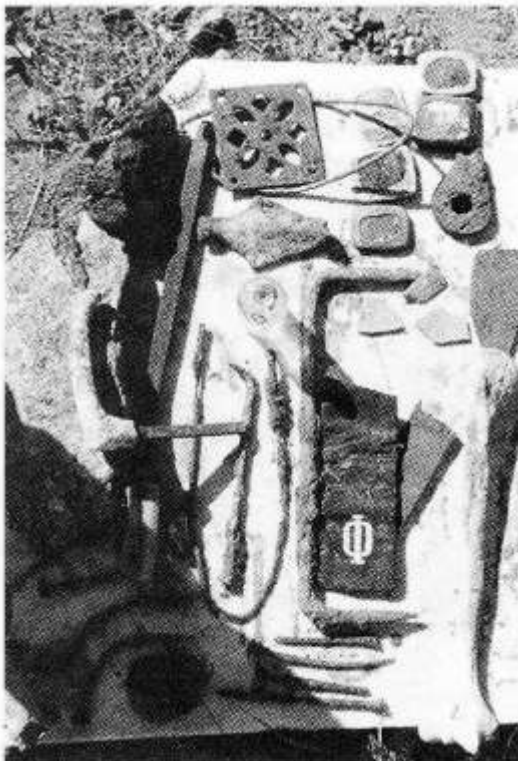
1 tl suolaa

7 dl vehnä jauhoja

125 g margariinia.

Levyllä oli levitetty voita, sokeria, vaniljaa, mantelirouhetta ja rusinoita.

Ohje jatkui: Valmista tavallinen pullataikina. Kohota ja kaaviloi suorakulmaiseksi levyksi. Levitä täyte keskelle ja käännä molemmat reunat täytteen päälle. Anna kohota ja voitele, ja sitten paistamaan 225 asteeseen. Anna pullan jäähtyä, koristele esim. tomusokerilla.

Luostarin hautausmaalta löytyneen kuviolevyn kuviota voi soveltaa vaikkapa konevitsapullan leivonnassa.

1930-luvun sukulaisvierailulla ja kesän 2015 pyhiinvaelluksella. – Vanhat pyhiinvaellus- ja vierailukuvat Konevitsasta kuten muistelu luostarisaaresta ennen sotia ovat jatkuvasti tervetulleita yhdistyksellemme.

Uspenian tsasounalla 1930-luvulla ja 20.7.2015

Konevitsan saarelle sijoitettiin Venäjän vallankumouksen jälkeen Laatokalla toimiva rannikkotykistörykmentti 3 esikuntineen.

Enimmillään vakinaista henkilökuntaa oli saarella perheineen niin paljon, että vanhaan tiilitehtaaseen perustettiin 30-paikkainen kaksiluokkainen alakansakoulu.

Sotaväen ja perheiden sijoittuminen saarelle teki Konevitsaa laajemminkin suomalaisten keskuudessa tunnetuksi, kun saarelle tehtiin sukulaisvierailuja.

1930-luvun kuvassa Aila Jouhkin (ylimpänä), os. Paganus, vieraina ovat tämän sisar Salli Lankinen (keskimmäisenä), os. Paganus, Jaakkimasta ja sisarusten pikkuserkku Maila Herlevi, os. Sorsa, Helsingistä. Aila Jouhkin mies oli tuolloin armeijan palveluksessa ja sijoitettuna Konevitsaan.

Toisessa kuvassa Marja-Leena Lankinen, Salli Lankisen tytär, on kuvattu samalla paikalla Uspenian tsasounan portailla pyhiinvaelluksella 20.7.2015. (HJ)

Pyhiinvaeltajat ovat saaneet jalkojensa alle luostarin tukevan laiturin.

Konevitsa ry:n toimintakertomus 2015

VUOSIKOKOUS JA HALLITUS

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin 7.2.2015 Helsingin ortodoksisen seurakunnan seurakuntatalissa. Osanottajia oli 29. Kokouksen puheenjohtajana toimi kunniajäsen Helena Pavinskij ja sihteerinä Liisa Saarinen. Filosofian tohtori Tellervo Krogerus piti yleisölle avoimen esitelmän aiheesta Konevitsan luostarin evakuoimisesta talvisodan lopulla.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi vuodelle 2015 valittiin kolmantena vuonna peräkkäin Heikki Jääskeläinen (Helsinki). Hallituksen uudeksi jäseneksi vuosiksi 2015–2016 erovuorossa olleen Anna-Mari Hornborg (Lohja) tilalle valittiin Hannele Rannisto (Tampere). Erovuorossa olleet Kirsi Fahler (Espoo) ja Veikko Muuronen (Lappeenranta) valittiin uudelleen vuosiksi 2015–2016.

Järjestäytymiskokouksessa välittömästi vuosikokouksen jälkeen hallitus valitsi varapuheen-

johtajaksi Veikko Muurosen, sihteeriksi sekä rahastonhoitajaksi Jarmo Ihalaisen.

Vuonna 2015 hallitus kokoontui viisi kertaa: vanhassa kokoonpanossa Pietarissa (10.1.) ja Helsingissä (7.2.) sekä uudessa kokoonpanossa Helsingissä (7.2.), Keiteleellä (11.6.), ja Joroisissa (3.10.). Igumeni Aleksandr osallistui kaikkiin paitsi Helsingin kokouksiin. Tulkkeina vuoden aikana toimivat Pia Valkonen Pietarissa, Anastasia Injushina Keiteleellä ja Helena Pavinskij Joroisissa. Hallituksen jäsenet kustansivat omat kokousmatkansa.

Tammikuun kokouksen yhteydessä Pietarissa hallituksen jäsenet tutustuivat Konevitsan luostarin Pietarin kaupunkiedustustoon (podvorje), jossa toimivat rukoushuone, ikoni- ja kirjakauppa sekä luostarin toimitiloja

Lähes kaikki hallituksen olivat läsnä Keiteleellä 11.–12.6. ja osa jäsenistä Kuopiossa Kuopion ortodoksisen seurakunnan järjestämässä Arseni Konevitsalaisen muistopäivän tilaisuuksissa,

joita Hiekan tilalla emännöi hallituksen jäsen Kirsi Fahler. Tilaisuuksiin osallistui myös igumeni Aleksandr tulkkinaan Helena Pavinskij sekä tavanomaista suurempi määrä kirkkokansaa.

Pyhittäjä Arsenin praasniekassa Konevitsassa 24.–25.6. yhdistystä edustivat Helena Pavinskij, Heikki Jääskeläinen, Veikko Muuronen, Hannele Rannisto, Jarmo Ihalainen ja Riitta Vainikka.

Juhlassa luostariin palautettiin Konevitsan Jumalanäidin ikonin toisinto, joka vietiin luostarista Neuvostoliiton miehitettyä Konevitsan saaren vuonna 1941.

Juhlaan osallistuivat Konevitsan luostarin nykyinen hengellinen johtaja, Viipurin ja Priozerskin piispa Ignatij sekä entisistä johtajista nykyinen Tihvinän ja Lotinapellon piispa Mstislav ja arkkimandriitta Isidor sekä Konevitsan Priozerskin podvorjen esimiehenä toiminut nykyinen Armavirin ja Labinskin piispa Ignatij.

Yhdistyksen hallituksen jäseniä osallistui Konevitsassa sekä Kazanin Jumalanäidin ikonin että Konevitsan Jumalanäidin ikonin juhlaan 21. ja 23. heinäkuuta.

VIESTINTÄ

Jäsentiedote ilmestyi kolme kertaa (kevät, syksy ja joulukuu). Tiedotteet toimitti Heikki Jääskeläinen. Painatus teetettiin Kopio Niini Oy:llä Helsingissä, ja postituksen hoiti puheenjohtaja.

Tiedote postitettiin jäsenmaksunsa maksaneiden jäsenten lisäksi myös ortodoksisille seurakunnille ja yhdistyksestä kiinnostuneille tahoille. Painosmäärä on ollut noin 350 kpl. *Jäsenet, jotka eivät olleet maksaneet jäsenmaksuaan kahtena edellisenä vuonna, saivat vielä tiedotteen 1/2015.*

Yhdistyksen kotisivujen (konevitsary.fi) verkkovastaavana toimi Jarmo Ihalainen. Uutisjulkaisuja sivuille kertyi 23 vuoden aikana. Sivujen kävijämäärä ylitti 75.000 rajapyykin vuodenvaihteessa 2015–2016, joten toimintavuonna sivuilla vierailuja oli noin 40.000.

Facebookissa toimivat ryhmä Konevitsan kävijät toimi myös merkittävänä yhteys- ja tiedotuskanavana. Ryhmässä on 135 jäsentä (31.12.2015).

Ortodoksisilla kirkkopäivillä 28.–30.8.2015 Lappeenrannassa yhdistyksen toimintaa päivien basaarilla esittelivät Heikki Jääskeläinen, Asta Rosenström-Fortelius, Hannele Rannisto, Veikko Muuronen ja Marja-Leena Kähö.

Asta Rosenström-Fortelius kokosi joulukuun alla Konevitsa 2016 -seinäkalerin yhdistyksen jäsenten kuvista.

Uutiset

25.1.2016

Kesän 2016 pyhiinvaellus ja talkooleiri

[Lue lisää »](#)

4.1.2016

Vuosikokous helmikuussa Helsingissä

[Lue lisää »](#)

16.12.2015

Jäsentiedote 3/2015 on julkaistu - värillisenä!

[Lue lisää »](#)

10.12.2015

Konevitsa-kvartetin joulukonsertit

[Lue lisää »](#)

3.12.2015

Vuoden 2015 jäsenmaksun ehtii vielä maksaa

[Lue lisää »](#)

<http://www.konevitsary.fi> kertoo mm. uutisimmat uutiset yhdistyksestä ja luostarista.

TALKOOTYÖ

Iso talkooleiri järjestettiin Konevitsassa 26.7.-2.8. Osanottajia oli tänä vuonna 21 (2014: 20). Leirin vetäjänä oli Veikko Muuronen ja tulkkina avusti Kaarina Sergejeff Helsingistä. Nuotio-paikan vanhat penkit purettiin ja tilalle rakennettiin uudet kalusteet. Edellisten vuosien tapaan talkooväki myös poimi marjoja, pesi mattoja ja hoiti kasvimaata.

PYHIINVAELLUKSET

JA PIENRYHMÄMATKAT

Pyhiinvaellus Konevitsan luostariin Kazanin Jumalanäidin ikonin juhlaan järjestettiin 19.-21.7. ja sille osallistui 21 pyhiinvaeltajaa. Pyhiinvaellusta johti Heikki Jääskeläinen, ortodoksisena rippis-isänä oli rovasti Leo Iltola ja luostarissa oppaana sekä tulkkina toimi *Helena Pavinskij*.

Pienryhmämatkoja organisoivat Veikko Muuronen, joka toimi myös luostarin pikkubussin kuljettajana. Venäjän poliittisen tilanteen vuoksi matkoja oli vähemmän kuin aiempina vuosina.

Pienryhmien matkoista kertyi noin 3000 kilometriä (2014: 4400), kyydissä oli 23 (2014:34) henkilöä ja polttoainetta kului 250 (2014: 400) litraa kesän aikana.

MYYJÄISET

Vuonna 2015 yhdistys osallistui Helsingin ortodoksisen seurakunnan toimintapiirien joulumyyjäisiin. Myyntipöydän kokosivat Asta Rosenström-Fortelius ja Heikki Jääskeläinen. Myyjäisten tuotot olivat yhteensä 454,05 euroa.

AVUSTUKSET LUOSTARILLE

Taloudellisesti Konevitsan luostaria tuettiin 9.684,81 eurolla (2014: 2.150,00) vuoden ai-

kana. Summa kertyy yhdistystoiminnan ylijäämästä, joka on syntynyt mm. yksityisistä lahjoituksista, matkojen ylijäämästä ja kaikkien jäsenten jäsenmaksuista.

Luostaria avustettiin käytännössä myös talkootyöllä, järjestämällä pyhiinvaelluksia ja hankkimalla tarvikkeita.

JÄSENISTÖ

Jäseniä 31.12.2015 yhdistyksessä oli 258 (31.12.2014 262). Jäsenistä oli ainaisjäseniä 60, kunniajäseniä 23 ja yhteisöjäseniä 2.

Vuonna 2015 yhdistykseen liittyi 12 (2014: 16) uutta jäsentä ja 1 erosi yhdistyksestä. 13 jäsentä, jotka eivät olleet maksaneet jäsenmaksua kahteen vuoteen, poistettiin jäsenluettelosta. Vuoden aikana hallituksen tietoon tuli kahden jäsenen kuolema.

TALOUS

Yhdistyksen henkilövuosijäsenmaksu oli 20 euroa, ainaisjäsenmaksu 300 euroa ja yhteisöjäsenmaksu 85 euroa.

Tilikauden 1.1.-31.12.2015 alijäämä on 5 286,52 euroa ja taseen loppusaldo on 9 280,21 euroa.

Yhdistyksen pankkitili on Nordeassa, tilin numero on FI32 2401 1800 0138 97.

Yhdistyksen tilitoimistona toimi Tmi Ektenia.

TOIMINNANTARKASTUS

Toiminnantarkastajana toimi kirkkoneuvos Risto Cantell Helsingistä ja varatoiminnantarkastajana Taina Pitkänen Helsingistä.

Vuoden 2015 merkkitapahtuma oli, kun Konevitsan luostariin tuotiin 24. kesäkuuta Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin toisinto, joka oli poissa luostarista 74 vuotta.

Konevitsan luostarin toimet 2015

LUOSTARIN HENGELLINEN ESIMIES, VIIPURIN JA PRIOZERSKIN PIISPA IGNATIJ

on moneen kertaan vierailut luostarissa ja toimittanut siellä palveluksia mm.

- 27.2. suuressa paastossa
- 27.-29.5. luostarin jälleenavaamispäivänä
- 24-26.6. pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen juhlassa
- 20-21.7. Jumalanäiti Kasanilaisen ikonin juhlassa
- 22.7. Jumalanäiti Konevitsalaisen ikonin juhlan aattona
- 30.8. Jumalanäidin kuolinuneen nukkumisen juhlan hautauspalveluksessa
- 3.9. Konevitsan skiitan Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin kirkon vihkimisessä

Piispa Ignatij vieraili 29.8. Suomessa Lappeenrannassa Ortodoksisilla kirkkopäivillä pitäen luennon "Missio nuorten parissa"

LUOSTARIN JOHTAJA, IGUMENI ALEKSANDR (ARVA)

- osallistunut kolmeen Konevitsa ry:n hallituksen kokoukseen
- osallistunut 11.-12.6. Keiteleellä ja Kuopiossa pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen muistopäivän tapahtumiin
- vierailut yhdessä munkkidiakoni Diodorin ja munkki Levin kanssa 27.-29.6. Heinäveden Valamon luostarissa pyhittäjäisien Sergei ja Herman Valamolaisen ja apostolien Pietarin ja Paavalin juhlassa
- vierailut 11.-12.7. piispa Ignatin kanssa Vladikavkazissa
- vierailut 3.-4.10. Joroisissa ja Varkaudessa
- vierailut 22.-23.12. Konevitsa-kvartetin kanssa Joroisissa ja 23.-25.12. Valamon luostarissa

VELJESTÖ

- suuressa paastossa 26.2. on Roman Sokolov vihitty munkiksi nimellä Vasilisk (2), joka on vihitty 25.6. munkkidiakoniksi ja määrätty Pietarin podvorjeen diakoniksi ja hankintapäälliköksi. 27.12. vihitty pappismunkiksi
- luostarin hengellinen esimies Viipurin ja Priozerskin piispa Ignatij sekä veljestöä 16 henkilöä, joista yksi igumeni, yksi skeemaigumeni, kolme pappismunkkia (kaksi luostarissa ja yksi Pietarin podvorjessa), kolme munkkidiakonia (yksi luostarissa, yksi Pietarin podvorjessa ja yksi Sapjornojen seurakunnassa) kaksi mantia-(täys)munkkia, yksi viitankantaja-(puoli)munkki, viisi noviisia
- hengellinen neuvosto on kokoontunut ja toiminut luostarin asioita hoitavana johtokuntana

LUOSTARIN TUKIYHDISTYS (HOITOKUNTA) ei ole kokoontunut

HISTORIALLINEN TAPAHTUMA

24.6. Konevitsan luostariin tuotiin Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin toisinto, joka oli poissa luostarista 74 vuotta. Alun perin ikoni oli Konevitsan skiitan Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin kirkon ikonostaasissa.

Vuonna 1941, kun neuvostosotilaat saapuivat Konevitsan saarelle, kävi käsky hävittää Konevitsan skiitta ja sen omaisuus. Skiittaa ei hävitetty, mutta kaikki irtain kylläkin. Kuitenkin eräs neuvostoupseeri otti itselleen mainitun ikonin. Hän piilotteli sitä asunnossaan. Hänen kuolemansa jälkeen siivouksen yhteydessä vuonna 2001 ikoni löydettiin komerosta ja luovutettiin Lomonosovin (ent. Oranienbaum) pyhän Spiridon Trimifuntskin kirkkoon. Vuoden 2014 lopussa kirkossa kävi kaksi toisistaan tietämätöntä Konevitsan luostarin pyhiinvaeltajaa, jotka kumpikin tunnisti kirkossa olevan Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin. Samana päivänä kumpikin henkilö ilmoitti "löydöstään" Konevitsaan. Igumeni Aleksandr kävi pyhän Spiridonin kirkossa ja

neuvotteli kirkkoherran kanssa siitä, että ikoni palautettaisiin Konevitsan luostarille. Oli sovittu, että heti, kun tämän ikonin kopia valmistuu, se luovutetaan pyhän Spiridonin kirkolle, ja aikanaan Konevitsasta viety ikoni palautetaan luostarille. Näin tapahtuikin 24.6. pyhittäjä Arsenin muistopäivän aattona. Ikoni otettiin juhlallisesti vastaan laiturilla ja ristisaatossa vietiin yläkirkkoon ja asetettiin keskelle kirkkoa Pyhittäjän pyhäinjäännösten viereen.

Luostari on päättänyt, että alakirkon alttarissa säilytettävä ikoni kuljetetaan joka vuosi Konevitsalaisen Jumalanäidin juhlapäivänä 23.7.ristisaatossa Konevitsan skiitalle ja siellä se on loppukesän viimeiseen lasten leiriin, jolloin ikoni palautetaan pääluostariin.

PÄÄASIASSA PALKKATYÖVOIMAN JA TALKOOLAISTEN SUORITTAMAT SUUREMMAT TYÖT, OSA SAADUILLA AVUSTUKSILLA:

PÄÄKIRKKO

Alakirkko

- hankittu kaksi isoa kynttilänjalkaa Pyhittäjän muistoarkun viereen

Yläkirkko

- kesäaikana toimitettu kaikki lauantai- ja juhlapäivien vigiliat sekä sunnuntai- ja juhlapäivien liturgiat
- valmistettu pysyvä puinen pyhä pöytä ja siihen ommeltu peite, korkea istuin (piispanistuin alttarin takaseinällä) ja piispan koroke
- hankittu osittain kirkkokalustoa, osittain käytetty alakirkon kalustoa
- alttariin hankittu kaksi kaappia ja hankittu evankeliumi- ja epistolakirja
- saatu lahjaksi Heinäveden Valamon luostarilta seitsemän isokokoista lampukkaa

KELLOTAPULI

- lattialankut uusittu

PYHITTÄJÄ ARSEININ KIRKKO

- kupolin päällä oleva risti puhdistettu ja ikonostaasin ylle maalattu iso risti

NYKYINEN (ENTINEN) IGUMENIN TALO

"Igumenin kerros"

- saatu lahjoituksena iso ruokapöytä ja kahdeksan isoa tuolia, jotka asetettu piispan vastaanottohuoneeseen

Igumenin puutarha

- valmistettu kaksi ovea, jotka johtavat Igumenin talosta suoraan Igumenin puutarhaan, asetettu yksi taottu katos, tehty puutarhatöitä, hankittu muovikatto ja -seinät "huvimajaa" varten

LUOSTARIKEHÄ

- puhdistettu ristit pyhittäjä Arsenin ja pyhän Nikolaoksen kirkon kupoleissa sekä Kasanin skiitan puoleisen ulosmenoportin (kirjaston) päällä

Veljestön trapesa

- penkit vaihdettu tuoleihin

Ylätrapesa

- penkit vaihdettu tuoleihin, 200 kpl, WC:ssä tehty remonttia

Puusepän verstaas

- valmistettu kaksi pyhää pöytää, ovia ja ikkunoita, valmistettu karjarakennuksen portit ja vintin portit, valmistettu neljä puuseetä, jotka asetettu turistireitin varrelle, valmistettu huvimaja, joka asetettu Hiekäsärkän alkupäähän ja valmistettu mm. tarvittavia hyllyjä ja korjattu eri kohteita

Kaukasus –rakennus, nykyinen museo (eteläinen kaksikerroksinen rakennus)

- sisäänkäyntien ylle asetettu taotut katokset, maalattu seinät ja rappukäytävä
- näyttelytiloissa koko kesän esillä valokuva- ja esinenäyttely
- museo avoinna koko kesän ja sinne edelleen kerätty saarelta löytyneitä ja eri henkilöiltä lahjoituksina saatuja esineitä

Kirjasto

- kirjoja järjestelty, kirjoja on noin 5.000

nidettä, aloitettu kirjojen luettelointi ja koristointi (käsinkirjoitettuna)

HIRSITALO

- tehty pintaremonttia

HUVIMAJA

- polykarbonaatista rakennettu Särkälle, toimii samalla pukukoppina, järjestetty nuotiopaikka

PUNAINEN HOTELLI

- maalattu kolme katosta, korjattu kuistea, yksi huone pintaremontoitu
- vedetty ja kytketty kaapeli, joka mahdollistaa hotellin autonomisen kytkeytymisen
- ulkona sijaitseva kesätrapesa vuorattu laudoilla ja ikkunoihin laitettu polykarbonaatti, lattia laatoitettu

PARAKKIRAKENNUS, ns. "Vihreä Kedr" tai "Moskovalaisten hotelli"

- remontoitu ja sähköistetty

PAJA

- valmistettu kolme katosta mm. museorakennusta varten ja tehty muita taontatöitä

SAUNA

- sähköjohdot uusittu
- kokonaan uusittu löylyhuone: löylyhuoneen seinät laudoitettu, muurattu uusi uuni, hankittu uusi kiuas, uunin piippu korjattu, pukuhuone valkaistu ja tehty pintaremonttia, pukuhuoneen uunin piippu korjattu

MAALLIKKOJEN HAUTAUSMAA

- muutama hauta lisääntynyt

KARJARAKENNUS

- uudessa rakennuksessa jatkettu viimeistelytöitä, vanha saanut uuden katon

KAZANIN SKIITTA

- 21.7. kirkko vihitty piispallisesti
- hankittu muutama ikoni ja kattokruunu
- talvea varten valmistettu 50 m3 puita

HEDELMÄTARHA

- niitetty heinäa pitkin kesää

HEVOSKIVI

- ei mitään uutta

KONEVITSAN SKIITTA

- 3.9. kirkko vihitty piispallisesti
- saatu Heinäveden Valamon luostarilta kullattu ja emaloitu käsiristi
- kirkon ulkoseinään asetettu kaksi marmoria muistolaattaa
- keljarakennuksen entinen trapesa muutettu kahdeksi keljaksi
- lasten leirialueella uusittu WC:t
- leirialueen viereen rakennettu paviljonki

VIP –TALO

- koko ympäröivä aita remontoitu ja kyllästetty, talossa tehty remonttia

Tsasouna

- pyhien Boriksen ja Glebin tsasounaan valmistettu pyhä pöytä ja siihen ommeltu peite, hankittu uusi ehtoolliskalusto
- 6.8. pyhien Boriksen ja Glebin muistopäivänä toimitettu ensimmäinen liturgia

RATUSHKA

- tsasounassa toimitettu liturgia 12.9.
- tsasouna sähköistetty

MAATALOUS

- heinää säilötty 11 tn, - rehua tuotu, - pelot lannoitettu ja äestetty, neljä lehmää ja yksi sonni, yhdeksän sikaa, kahdeksan vuohia, 50 kanaa, neljä kukkoa. Hevonen kuollut kesällä

Puutarha ja kasvima

- Saatu perunaa 1 tn, porkkanaa 500 kg., punajuurta 300 kg, retikkaa 300 kg, kurpitsaa säilötty 100 l ja niitä syöty paljon, sipulia syöty pitkin kesää, tilliä kuivatettu 10 kg, ansareista hyvä tomaatti- ja kurkkusato, kurkkua 500 kg, tomaattia 400 kg, keitetty hilloja: mustikka 1000 l, puolukka 70 l ja omenahilloa 100 l, herukka 20 l, ruusunmarjaa kuivatettu 15 kg, omenasato huono, luumuja hyvin vähän, säilötty sienä: kuivatettu 10 kg, suolattu vähän, marinoitu 120 kg

METSÄTALOUS

- puita valmistettu 150 m³, metsää puhdistettu tuulen kaatamista puista ja risuista

GENERAATTORI- JA TEKNIIKAN SÄILYTYSRAKENNUS

- kaivettu vesieristys rakennuksen ympäri, huollettu sähköjohdot, tuotu 50 m³ polttoainetta
- saatu lahjaksi nosturi (22 tn), nostolava, ZIL -kuorma-auto, saatu lahjaksi Bobcap -nostohaarukat, Kamaz –autonosturi, Mursu-laiva, joka toistaiseksi Sortanlahdessa
- huollettu kaksi varsinaista ja kaksi vara-generaattoria, viisi traktoria ja kärryt, moottorikelkka ja sen perävaunu, niittokone, moottorisaha, ruohonleikkurit
- autotallin viereen rakennettu laaja katos, jonka alle mahtuu viisi maatalouskonetta

LAITURI

- Luostarin päässä korjattu kaksi laituriarkkua, korjattu päällystettä, uusittu 12 hirttä, laituriarkkuihin lisätty 40 m³ kiviä, ajettu rannalle valmiiksi 50 m³ kiviä

VENEPOUKAMA

- laajennettu 5-6 –kertaiseksi, eteläpuolelle rakennettu kivistä aallonmurtaja
- lainattu iso ruoppaaja, ruopattu ja syvennetty 2 metriseksi, rannalle ja ympäristöön syntynyt n. 15 m korkeita hiekkakasoja

”KONEVETS” –LAIVA

- 80%:sti valmis, saanut pohjamaalin, las-kettu vesille jatkotoimenpiteitä varten.

Muuta

- ns. ”Arkkimandriitan paikalle” (nuotiopaikalle) rakennettu uusi pitkä pöytä ja pitkät penkit, aluetta siivottu
- saarella riesana iso villisikalauma, joka tonkinut ympäri saarta maat hirvittäväan kuntoon, mm. syönyt ja pilannut neljänneksen perunasadosta, ainoa koskematon alue on kehän sisäpuoli ja veljestön hautausmaa
- 17.-19.8. Suomesta kymmenen metsästäjää ja neljä koira metsästäjän villisikojen ja venäläisiä metsästäjiä käynyt useampaan kertaan
- Riihirannasta Laatokan rannalle uusittu tie ja sen rannan päähän rakennettu kaitteet
- Kasanin skiitan ja Hevoskiven tien risteykseen ja heinälatoa vastapäätä rakennettu

yhteensä neljä puuseetä

- Hirsirakennuksen vieressä olevan ns. perunapellon ympäri rakennettu aita
- ommeltu keltainen ja valkoinen piispanpuku, ommeltu keltainen ja valkoinen mitra
- pumpattu vettä säiliöihin
- saaren teitä puhdistettu ja korjattu
- roskakasoja siivottu, roskaa viety saarelta
- kesän ajan Pietarin Hengellisen seminaarin opiskelijat toimineet laulajina

Vierailut

- 24. - 25.6. pyhittäjä Arsenin juhlassa vierailivat luostarin hengellinen esimies, Viipurin ja Priozerskin piispa Ignatij, Tihvinän ja Lotinapellon piispa Mstislav, Mahatshkalan ja Groznin piispa Varlaam, Heinäveden Valamon luostarin johtaja, arkkimandriitta Sergei ja arkkimandriitta Isidor, lisäksi oli papistoa noin 40 henkeä
- piispa Ignatij myöntänyt 25.6. pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen kunniamerkit arkkimandriitta Sergeille (2 lk) ja Helena Pavinskijlle (3 lk)
- 20. - 21.7. Kananin Jumalanäidin ikonin juhlan vieraili rovasti Leo Iltola Joensuusta
- 23.7. Joensuun piispa Arseni ryhmän kanssa
- 8.8. Tashkentien ja Keskiaasian metropoliitta Vikentij
- 30.8. - 3.9. Heinäveden Valamon luostarin johtaja, arkkimandriitta Sergei, pappismunkki Mikael ja Valamon luostarin joitakin yksikkövastaavia

Talkoolaiset

- talkooleiri Suomesta 21 henkilöä heinäelokuussa, yksittäisiä suomalaisia talkoolaisia 4 henkilöä, yksittäisiä venäläisiä talkoolaisia

Pyhiinvaeltajat ja matkailijat

- touko-lokakuun välisenä aikana käynyt n. 16.000 henkilöä. Suomesta Konevitsa ry:n koordinoimina noin 60 henkilöä ml. hallituksen jäsenet
- Kedrin invalidisäätiön ja "Aprelj" -hyväntekeväisyysäätiön kautta lapsia
- eri Pietarin seurakunnista, seurakuntakouluista, erilaisista lasten yhdistyksistä sekä kouluista lapsia yhteensä n. 500 henkilöä

Hevoskivi syövytettynä Konevitsan kiveen.

pyhiinvaellusjaosto

- järjestänyt pyhiinvaellus- ja turistimatkoja

AVUSTUKSET JA LAHJOITUKSET

- yksityisiltä henkilöiltä, Konevitsa ry:ltä ja sen jäseniltä ja ei-jäseniltä saatu eri suuruisia lahjoituksia

PIETARIN PODVORJE

- 6.9. kirkko vihitty piispaallisesti
- kirkkoon hankittu mm. kaksi analogia, piispanpuku, piispan koroke, kotkanmatot, 20 uutta ikonia, seitsemän pronssista kirkonkelloa (100 kg), pyhäinjäännöslippaita varten iso lasinen kaappi, tehty pintaremonttia (maalattu seinät ja katot) kirkossa, luostarin rahastonhoitajan huoneessa, -Pyhiinvaellusjaoston toimistossa, kirkko-kaupassa, toimistossa vaihdettu kokolatiamatot, asennettu hälytysjärjestelmä kirkkoon ja kauppaan, vintillä vaihdettu lämpöpatterit, vintin lattiat betonoitu, hankittu mm. uusi videovalvontakamera, huollettu ja korjattu auto.

HELENA PAVINSKIJ

Toimintasuunnitelma 2016

Yhdistyksen tarkoitus on aatteellisesti ja taloudellisesti tukea Konevitsan luostarin aineellista ja henkistä elämää sekä tulevaa kehitystä.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys järjestää jäsenilleen luostariin pyhiinvaellus- ja muita matkoja sekä kehittää tähän liittyvää palvelutoimintaa saarella.

Lisäksi yhdistys yhdessä luostarin kanssa järjestää jäsenilleen kursseja, vapaaehtoisuuteen perustuvia tutkimus- ja työleirejä sekä on mukana kehittämässä luostariin peruselinkeino toimintaa ym. tuotantoa saarella. (Konevitsa ry:n säännöt, 2 §)

VUONNA 2016

- Järjestetään talkooleiri Konevitsan saarella su-su 31.7.-7.8. enintään 30 talkoolaiselle. Talkoovastaavana toimii Veikko Muuronen.
- Järjestetään pyhiinvaellus Konevitsan luostariin Konevitsan Jumalanäidin ikonin juhlaan pe-su 22.-24.7. enintään 30 osallistujalle. Pyhiinvaelluksen johtaa Heikki Jääskeläinen
- Järjestetään kirkolliseen ja uskonnolliseen kieleen keskittyvä, viikon mittainen 6-7 hengen kurssi Konevitsaan.
- Tuetaan Konevitsan luostarimuseon kehittämistä.

- Osallistutaan tilaisuuksiin ja järjestetään tapahtumia, joissa voidaan tehdä Konevitsaa tunnetuksi.
- Kannustetaan jäseniä kokoamaan omia talkoo- ja pyhiinvaellusryhmiä. Pienryhmien matkoja koordinoi Veikko Muuronen.
- Osallistutaan ortodoksisten seurakuntien toimintapiirien joulumyyjäisiin.
- Osallistutaan Konevitsan luostarin 25-vuotisjuhlaan Konevitsassa 28.5., Arseni Konevitsalaisen muistopäivän viettoon ja järjestelyihin Keiteleellä 11.-12.6..

- 8.12.1991 pidettiin Konevitsa ry:n perustava kokous ja ensimmäinen varsinainen jäsenkokous 16.1.1992, minkä vuoksi vuoden 2017 vuosikokouksen yhteydessä järjestetään yhdistyksen merkkivuosisjuhla.

- Julkaistaan Konevitsa-aiheinen seinäkalenteri 2017.
- Julkaistaan kolme jäsentiedotetta.
- Pidetään yllä ja kehitetään yhdistyksen www-sivuja.
- Osallistutaan Facebook-ryhmään "Konevitsan kävijät".
- Jaetaan pyhiinvaeltajille ja talkoolaisille Konevitsan kävijän päivitettyä tietopakettia.
- Aktivoidaan jäseniä mukaan toimintaan.

YHDISTYKSEN TALOUS

Konevitsa ry:n talous perustuu jäsenmaksuihin, matkojen ja leirien tuottoon, myyntituottoihin ja mahdollisiin lahjoituksiin. Vuosittainen ylijäämä käytetään luostarin osoittamaan tarkoitukseen.

Hyväksytty vuosikokouksessa 6.2.2016

Kesän 2016 huippuhetkiä Konevitsassa:

ARSENI KONEVITSALAIEN MUISTOPÄIVÄ KEITELEELLÄ 11. - 12.6.2016

Panihida Hiekan hautausmaalla la 11.6. klo 16.30 ja vigilia klo 18 Arsenin kirkossa sekä Pyhittäjän muistopäivän liturgia ja vedenpyhitys Arsenin kirkossa su 12.6. klo 10. – Akatistos ja Konevitsa-ilta Kuopion katedraalissa su 12.6. klo 17.

Arsenin jazzit Wanhalla meijerillä la 11.6. klo 20.

Muistopäivä järjestetään yhteistyössä Kuopion ortodoksisen seurakunnan kanssa.

Keiteleellä voi majoittua esimerkiksi Lossisaaren mökkikylään <http://www.lossisaari.fi>

PYHIINVAELLUS KONEVITSAN LUOSTARIIN 22. – 24.7.2016

Pyhiinvaellus ja jäsenmatka luostarisaarelle Konevitsan Jumalanäidin ikonin juhlaan 24. heinäkuuta.

Lähtö Helsingistä perjantaina 22.7. klo 7, rajanylitys Vaalimaalla. Bussiin voi nousta matkan varrella erikseen sovitussa paikoissa. Paluu Helsinkiin myöhään sunnuntai-illalla.

Jäsenhinta 220 euroa, muilta 250 euroa. Hintaan sisältyvät bussi- ja laivamatkat, majoitus, luostariateriat ja opastus. Osallistujat tarvitsevat henkilökohtaisen, itse hankitun viisumin.

Matka toteutuu, jos osanottajia on vähintään 20. Pyhiinvaelluksen johtajana on rovasti Heikki Jääskeläinen.

Ilm. 15.5. mennessä sähköpostitse osoitteeseen heijaa@saunalahti.fi. Tiedustelut puh. 045 8551885.

TALKOOLEIRI KONEVITSASSA 31.7.-7.8.2016

Perinteinen talkooleiri sunnuntaista sunnuntaihin. Talkoolaisen ei tarvitse kuulua ortodoksiseseen kirkkoon.

Kohteista sovitaan luostarin kanssa myöhemmin sään ja työtilanteen mukaan. Myös leiriläisten erityisosaamiset pääsevät käyttöön. Osallistujia enintään 30.

Jäsenhintaa 130 euroa, muilta 160 euroa. Hintaan sisältyvät bussi- ja laivamatkat, majoitus ja luostariateriat. Osallistujat tarvitsevat henkilökohtaisen, itse hankitun viisumin.

Leirivastaavana toimii Veikko Muuronen. Tiedustelut puh. 0400 865814 ja veikko.muuronen@pp.inet.fi

Ilmoittautumiset leirille vain kirjallisesti tämän tiedotteen välissä olevalla lomakkeella, ei puhelimitse eikä sähköpostitse. Ilmoittautua voi myös kotisivuiltamme. Ilmoittautumiset on postitettava 28.4. mennessä osoitteeseen Veikko Muuronen, Kivitaskunkatu 7, 53950 Lappeenranta.

RÄÄTÄLÖIDYT PIENRYHMÄMATKAT LUOSTARIN PIKKUBUSSILLA

Konevitsa ry:n jäsenille järjestetään pienryhmämatkoja Konevitsaan. Matkojen pituus on 3-4 päivää, ryhmien koko 5-8 henkilöä. Ajankohdista sovitaan ryhmien toivomuksia ja luostarin tilannetta kuunnellen.

Hinnat keston ja lähtöpaikkakunnan mukaan luostarin pikkubussilla 230-330 euroa. Talkooryhmien hinnoittelu määräytyy erikseen. Osallistujat tarvitsevat henkilökohtaisen viisumin.

Lisätietoja antaa Veikko Muuronen, puh. 0400 865814, e-mail: veikko.muuronen@pp.inet.fi.

VUODEN 2016 JÄSEN- MAKSUT JA JUHLAVUO- DEN ERIKOISTARJOUS, KUINKA SÄILYTTÄÄ JÄSENYYTENSÄ

Vuosi 2016 on meille kaksinkertainen juhla-
vuosi. 28.5. tulee kuluneeksi 25 vuotta sii-
tä, kun Konevitsan toiminnan katsotaan
alkaneen uudelleen ja Konevitsa ry:n pe-
rustava kokous pidettiin 8.12.1991.

Juhlavuosi tuo mieleen vanhatestamentilli-
sen riemuvuoden, jota oli tarkoitus viettää
joka 50. vuosi ja mm. antaa velat anteeksi
ja muistaa erityisesti avuntarvitsijoita.

**Riemu- ja juhlavuoden perinnettä so-
veltaen Konevitsa ry tarjoaa jäsenil-
leen mahdollisuuden maksaa vuoden
2016**

**jäsenmaksunsa. Jos joltakin on jäänyt
maksamatta vuosien 2014 ja 2015
maksut, jäsenyyden voi säilyttää ja
uudistaa maksamalla vuoden 2016 jä-
senmaksun. - Ja juhlavuonna on sopi-
vaa muistaa lahjoituksella suoraan
myös Konevitsan luostaria.**

Vuosikokous vahvisti vuoden 2016 jäsen-
maksut seuraavasti: henkilöjäsen 20,- eu-
roa, yhteisöjäsenmaksu 85,- euroa (mm.
yritykset, seurakunnat, yhdistykset) ja ai-
naisjäsenmaksu 300,- euroa. Kunnia- ja
ainaisjäsenet eivät maksa vuosittaista jä-
senmaksua.

Voitte käyttää alla olevaa tilisiirtolomaketta
ja siinä olevaa viitenumeroa. Samalla voi
myös tukea luostaria vapaaehtoisella lahjoi-
tuksella.

Siunattua juhlavuotta 2016 toivottaen ja
Konevitsan kesää odottaen

Konevitsa ry

Hallitus

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI32 2401 1800 0138 97	BIC		
	Seaja Mottagare	Konevitsa ry Jäsenmaksu 2016 Lahjoitus		
TILISIIRTO, GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarans namn och adress	Vittenumero Ref. nr		1407	
	Allekirjoitus Underskrift	Eräpäivä Förfallodag		14.03.2016
Tiliä nro Från konto nr				

Maksu välitetään saajalle maksujärvityksen ehtojen
mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron
perusteella.

ILMOITTAUTUMINEN KONEVITSA RY:N TALKOOLEIRILLE 31.7.-7.8.2015

POSTITA TÄMÄ LOMAKE ALLEKIRJOITETTUNA VIIMEISTÄÄN 28.4.2016!

Taita lomake kahtia, niittaa tai teippaa yhteen sekä lisää postimerkki kääntöpuolelle.

Vahvistus leiripaikan saaneille sekä jatko-ohjeet postitetaan 13.5 mennessä. Kaikille haluk-
kaille ei voida taata leiripaikkaa, sillä osallistujamäärä on rajoitettu.

Leirimaksu on 130 euroa Konevitsa ry:n jäsenille, muille 160 euroa. Hinta kattaa bussimatkat,
majoituksen ja ruokailut luostarissa. Viisumi on hankittava itse.

NIMI: _____

OSOITE: _____

SYNTYMÄAIKA: _____

SÄHKÖPOSTI: _____

(MATKA)PUHELIN: _____

OLEN OLLUT KONEVITSASSA TALKOOLEIRILLÄ AIEMMIN: KYLLÄ EN

Saarella ei ole sairaalaa eikä apteekkia. Mahdollisissa sairastapauksissa hoitoon pääseminen
voi kestää kauan. Jos tiedät että saatat tarvita lääkkeitä leirin aikana, ota ne mukaan kotoa.
Jos sinulla on jokin ruoka-aineallergia, niin ota viikon omat ruuat mukaan. Saarella ei ole ruo-
kakauppaa eikä keittiö välttämättä pysty järjestämään allergikoille sopivia vaihtoehtoja.

YHTEYSHENKILÖ MAHDOLLISISSA HÄTÄTILANTEISSA

nimi ja puhelinnumero: _____

MAHDOLLINEN ERITYISOSAAMINEN, JOSTA USKON LEIRILLÄ OLEVAN HYÖTYÄ:

OLEN KONEVITSA RY:N JÄSEN: KYLLÄ EI

Talkoolaisen ei tarvitse kuulua ortodoksiseen kirkkoon, vaan kaikki ovat tervetulleita autta-
maan luostaria. Mutta on muistettava, että luostariin mennään auttamaan sen ehdoilla, ei
omilla. Työt leirillä ovat hyvin vaihtelevia riippuen ajankohdasta, säästä ja työtilanteesta. Elä-
mä luostarissa on vaatimatonta ja olosuhteet melko alkeelliset.

Mahdolliset tiedustelut voi lähettää sähköpostilla: veikko.muuronen@pp.inet.fi

**Osallistuessani talkooleirille sitoudun ahkeraan ja kuuliaiseen työntekoon
sekä noudattamaan luostarin sääntöjä. Ymmärrän myös, ettei Konevitsa ry
ole matkatoimisto. Lähden matkaan omalla vastuullani.**

Päiväys ja allekirjoitus

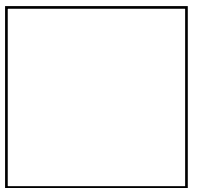
2 lk

Läh.:

Konevitsa ry

Soittajantie 3 L 85

FIN-00420 Helsinki

VEIKKO MUURONEN
KIVITASKUNKATU 7
53950 LAPPEENRANTA